

A bíróság a Sz [] Ügyvédi Iroda (1146 Budapest, Abonyi u. 8. főemelet 4., eljáró ügyvéd: dr. Sz [] J []) és a W [] L [] Ügyvédi Iroda (1147 Budapest, Ilosvai Selymes u. 95., eljáró ügyvéd: dr. W [] L []) által képviselt **CEMEX Hungária Kft.** (1095 Budapest, Hajóállomás u. 1.) kérelmezőnek a dr. Sz [] T [] irodavezető jogtanácsos által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.; hiv. szám: Vj/29-641/2011.) kérelmezett ellen versenyügyben hozott közigazgatási hatósági végzés bírósági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási nemperes eljárásban meghozta a következő

V é g z é s t

A bíróság a felülvizsgálati kérelmet **elutasítja.**

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg kérelmezett hatóságnak 5.000,- (azaz ötezer) forint eljárási költséget.

Kötelezi, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az adóhatóság külön felhívására - 10.000,- (azaz tízezer) forint eljárási illetéket.

A végzés ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A bíróság a 2015. január 13-án kelt 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzésével a kérelmezett 2014. június 23-án kelt Vj/29-509/2011. számú végzését hatályon kívül helyezte, és a kérelmezettet új eljárásra kötelezte, mivel a Vj/29-509/2011. számú végzés ellen előterjesztett bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet részben alaposnak találta. A bíróság e végzésében egyfelől megállapította, hogy a kérelmező a kért adatokkal kapcsolatos fent elemzett magatartásával megvalósította a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 61. § (1) bekezdésének azon törvényi tényállási elemét, miszerint a magatartása a valós tényállás megghiúsítását eredményezte, másfelől nem valósította meg azon törvényi tényállási elemet, hogy a magatartás az eljárás elhúzódását is eredményezte.

A kérelmezett a Vj/29-509/2011. számú végzésében - mások mellett - a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban a kérelmezővel szemben 30.000.000.-forint eljárási bírságot szabott ki a Tptv. 44. §-a, 61. § (1), (3) bekezdései, 65. § (2) bekezdése, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2. § (3) bekezdése, 3. § (2) bekezdése, 6. § (1), (3) bekezdései és a 61. § (4) bekezdése alapján azzal, hogy a kérelmező a versenyfelügyeleti eljárás során az eljárás elhúzását és a valós tényállás megghiúsítását eredményező magatartást tanúsított.

A versenyfelügyeleti eljárás tárgya, hogy az eljárás alá vont transzportbeton gyártó és értékesítő

vállalkozások igazgatói és kereskedelmi vezetői a 2005-től 2007-ig terjedő időszakban feltételezhetően a piac felosztására és a piaci árszint megtartására irányuló tárgyalásokon vettek részt, illetve ilyen irányú rendszeres tárgyalásokat folytattak. A kérelmezett szerint a piac felosztásához kiindulásként a tárgyaló felek minden esetben az előző évi piaci részesedés fenntartását és a védett vevők biztosítását vették alapul. A tárgyalások az év eleji megállapodást követően havonta kétszer történtek, az adott hónapban megíelenő munkák elosztásával és a teljesítés értékelésével, kizárólag az 1000m³-nél nagyobb munkák esetében. A kérelmezett a 2014. január 20-án kelt, Vj/29-261/2011. számú végzésével arra kötelezte a kérelmezőt, hogy 2014. február 5-ig szolgáltatson adatot a 2005., 2006., 2007. évek vonatkozásában a budapesti transzportbeton értékesítésből elért bevételéről bruttó és nettó értéken olyan bontásban, hogy külön feltünteti az 1000m³ feletti és az 1000m³ alatti megrendelésből elért árbevételét is. A kérelmező kérte az adatszolgáltatási határidő meghosszabbítását, majd akként nyilatkozott, hogy az 1000m³ feletti értékesítések esetében a táblázatban nem kerültek feltüntetésre adatok, mivel egyszeri, egyazon megrendelőitől származó 1000m³ feletti megrendelés nem volt a megadott időszakban. A társaság rendszerében az egyes egyedileg leadott megrendelések voltak nyilvántartva, de ha a kérelmezett iránymutatást ad a megrendelés értelmezésére, megadják a kért adatokat. A kérelmező ezen adatszolgáltatáshoz csatolt mellékletben nem töltötte ki a budapesti 1000m³ feletti transzportbeton értékesítéséből származó nettó, bruttó árbevétel sort, azt egy gondolatjellel kihúzta, és csak az 1000 m³ alatti megrendelések összegét adta meg. A kérelmezett a 2014. június 18-án kelt végzésével ismételten kérte a kérelmezőt, hogy nyújtsa be a 2005., 2006. és 2007. évi budapesti, 1000m³ feletti transzportbeton értékesítésből származó árbevételét forintban nettó és bruttó értéken. A kérelmező úgy nyilatkozott, hogy a budapesti 1000m³ feletti transzportbeton értékesítésből elért árbevételi adatai a keretszerződések keretében elért kiszolgálások. Az adatbázisában a számlához nincs projekt rendelve, így nem állapítható meg, hogy mely piacra történt a beton kiszállítása. A kérelmező az adatszolgáltatását ezen adatok excel táblázatba foglalással és a számlák egyes projektekhez történő kapcsolásával tudták megoldani. Fenntartotta a korábbi nyilatkozatát is. A 2014. június 23-án tartott versenytanácsai tárgyaláson a kérelmező előadta, hogy az adatszolgáltatások teljesítése során nem tudták elválasztani az 1000m³ feletti, illetve alatti megrendeléseket egymástól, mert a kérelmező nyilvántartási rendszere nem eszerint vezeti az adatokat. A kérelmező a megrendelés szót úgy értelmezte, ahogy a gyakorlatában kezelte. A szerződés és a megrendelés nem azonos fogalmak. A kérelmezett egy sajátos fogalmat képezett, amely nem esik egybe a kérelmező nyilvántartási rendszerével, amely nem projekthez kötött. Tíz év elteltével emellett a kérelmezőnek nincs megőrzési kötelezettsége, és nem róható fel a kérelmezőnek, hogy a nyilvántartása nem esik egybe a kérelmezett koncepciójával.

A kérelmezett abból az ügy tárgyából indult ki, a feltételezett jogsértésből, ami az 1000m³ feletti budapesti transzportbeton megrendelésekből állt. Az ügy tárgyának megjelölését részletesen tartalmazta az előzetes álláspont, az 1. és 2. kiegészítő álláspont, és az adatkérő végzés is. Az adatszolgáltatási kötelezettség iránya és pontos terjedelme a kérelmező számára az adatkérő végzésekben a Vj/29-261/2011. és Vj/29-489/2011. számú végzésekben pontosan került meghatározásra. A kérelmező azáltal, hogy a 2014. február 13-án kelt adatszolgáltatásában akként nyilatkozott, hogy a társaságnak a vizsgált időszakban 1000m³ feletti megrendelésből árbevétele nem származott, majd ismételt adatkérő végzésre válaszul a keretszerződések keretében történő megrendelésekre vonatkozóan szolgáltatott hozzávetőleges, 10-30% hibahatáron belül mozgó adatokat, a valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményező magatartást tanúsított. Ennek oka, hogy attól még, hogy a kérelmező egyedi nyilvántartása nem a kérelmezett adatkérő végzése szerinti bontásban tartalmazza az árbevételi adatokat, nem menti fel a kérelmezőt azon

kötelezettsége alól, hogy megadott, egyértelmű szempontrendszer szerint szolgáltatassa árbevételi adatait. Az a körülmény, hogy a kérelmező a 261. sz. adatkérő végzést követően határidő-hosszabbítást kapott, majd ezt követően benyújtott adatszolgáltatásában nem arra hivatkozott, hogy a kérelmezett által kért adat a nyilvántartásból nem nyerhető ki, igazolja, hogy az az eljárás alá vont alapos ok nélkül nem szolgáltatott pontos adatokat az 1000m³ feletti megrendeléseiből elért árbevételéről a vizsgált időszakban a budapesti transzportbeton piacon bruttó és nettó értéken. Az a körülmény, hogy a kérelmező az 508. sz. adatszolgáltatásában már arra hivatkozott, hogy a kérelmezett által kért adatok szolgáltatására nem áll rendelkezésére módszer, nem volt alkalmas a kérelmezőnek a való tényállás feltárásának megkönnyítése érdekében eredményező magatartásának kimentésére.

A kérelmezett arra jutott, hogy a kérelmezőtől adott megosztásban kért forgalmi adatok határidő hosszabbítás ellenére történt nem megfelelő szolgáltatása, majd az ismételt adatkérő végzést követően adott újfent pontatlan adatszolgáltatása a Tptv. 61. § (1) bekezdése szerint a valós tényállás feltárásának megkönnyítése és az eljárás elhúzását eredményezte. Azt súlyosnak ítélte, mert a kért adatok a feltételezett jogsértés miatt feltételezett jogkövetkezmény alkalmazása körében kiemelt jelentőségűek.

A bíróság 33.Kpk.46.318/2014/7. számú hatályon kívül helyező végzését követően indult új, megismételt eljárás során a kérelmezett a 2015. július 21-én kelt Vj/29-641/2011. számú végzésével a kérelmezővel szemben - a hatályon kívül helyezett végzésben kiszabott 30.000.000,- forint eljárási bírságnál alacsonyabb összegű - 20.000.000,- forint eljárási bírságot szabott ki. A Vj/29-641/2011. számú végzés indokolásának IV. 35. - a végzés jogi értékelését tartalmazó - pontja szerint, a megismételt eljárás során a kérelmezett minden tekintetben a bíróság 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzésének indokolása és iránymutatása szerint járt el, erre tekintettel a kérelmező eljárás alá vonttal szemben az eljárási bírság jogalapjaként mellőzte az eljárás elhúzását eredményező fordulat megállapítását, így az eljárási bírság kiszabásának jogalapjaként kizárólag a valós tényállás feltárásának megkönnyítése érdekében eredményező fordulatot jelölte meg, amelyet az eljárási bírság mértékének meghatározása során is figyelembe vett. A kérelmezett hivatkozott arra - IV. 37. pont -, hogy a Ket. 50. § (1) bekezdése értelmében tényállás tisztázási kötelezettsége van, amelynek akkor tud eleget tenni, ha megfelelő forrásból a vizsgált magatartás megítéléséhez adatokat szerez be. A kérelmezett az álláspontja alátámasztásául hivatkozott a Fővárosi Bíróság 3.Kpk.45.730/2011/2., 3.Kpk.46.086/2011/2., 7.Kpk.45.029/2010/4. számú végzéseiben, valamint a 165/2011. (XII. 20.) és 30/2014. (IX. 30.) AB határozatokban foglaltakra is. A kérelmezővel szemben kiszabott eljárási bírság jogalapját a Vj/29-641/2011. számú végzés IV.2. pontja részletezi, míg az eljárási bírság mértékét a IV.3. pontja indokolja.

A kérelmező a Vj/29-641/2011. számú végzés ellen a törvényes határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben elsődlegesen kérte a támadott végzés mint jogszabálysértő hatályon kívül helyezését, másodlagosan a bírság mérséklését a Knptv. 3. § (4) bekezdése alapján. Személyes meghallgatást kért, és perköltség igényt élt. A kérelmező a bírság jogalapja tekintetében előadta, hogy a jogalap nem azonosítható egyértelműen a végzésből. Álláspontja szerint a végzés sérti a Tptv. 61. § (1) bekezdését és a Ket. 1. § (2) és a 61. § (4) bekezdéseit. Részletesen kifejtette (felülvizsgálati kérelem 2-3. oldal, A) 2-3.), hogy a 2014. júniusi válaszbeadványa alapjául szolgáló adatkérő végzés megfogalmazása szó szerint véve miért volt pontatlan és a célra alkalmatlan. Hivatkozott arra, hogy a kérelmezett az ismételt bírság kiszabásakor érintőlegesen sem foglalkozott azzal, hogy a kérelmezett által kért adat létezik-e és a kérelmező rendelkezésére áll-e. Továbbá, a támadott végzés iratellenes, és a kérelmező

nyilatkozatát félreértelmezi (felülvizsgálati kérelem 3. oldal 6-7.). A felülvizsgálati kérelem 3-4. oldal 8. pontjában a kérelmező kifejtette, hogy - álláspontja szerint, tulajdonképpen - a támadott végzésben a terhére a 20.000.000,- forint eljárási bírság kiszabására nem azért került sor, mert a kérelmező valamely adatot nem szolgáltatott vagy megtagadta volna az adatszolgáltatást, hanem ellenkezőleg azért, mivel a kérelmező adatszolgáltatása bővebb körű volt a kértnél, mivel az adekvát szűkítéshez nem álltak rendelkezésre az eszközök. Hivatkozott arra is, hogy a kérelmezett szóbeli tárgyalásán tisztázta, hogy a kért adat nincs és nem létezik, ezért a kérelmezettnek ilyen adatot nem tud szolgáltatni. Álláspontja szerint, a teljes körű tényállás feltárás alóli mentesülés feltételei akkor állnak fenn, ha az adatszolgáltatási felhívás érthetetlen, ellentmondó, önmagában teljesíthetetlen, mint a jelen esetben. A pontatlan szövegezésű kérdésfeltevés ellenére ha felfejti, pontosan milyen adatokra volt szüksége az alapügyben a kérelmezettnek, megállapítható, hogy ezek az adatok nem álltak a kérelmező rendelkezésére. A felülvizsgálati kérelme 6. oldalán kifejtette, hogy a magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítását nem eredményezte és miért nem eredményezhette, azaz a támadott végzésben megállapított felróhatósága is alaptalan. Hangsúlyozta, hogy a 33.Kpk.46.318/2014/7. számú bírósági végzés a jelen nemperes eljárásra semmilyen kötelező erővel nem bír, mely állítását a 2015. november 16-án kelt nyilatkozata 3-15. pontjaiban tovább részletezte.

A kérelmezett az ellenkérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem mint megalapozatlan elutasítását. A támadott végzésében foglaltak fenntartásával kifejtette, hogy a Ket. 109. § (3)-(4) bekezdései alapján csak akkor járhatott el jogszerűen a megismételt eljárásban, amennyiben követte a bíróság megállapításait azokban a kérdésekben, amelyekben - ugyanazon tényállás alapján - a korábbi nemperes eljárásban már jogerősen állást foglalt. Továbbá, amennyiben a kérelmezett az utóbbiak szerint, az eljáró bíróság előírásait követve járt el - a Pp. 339/A. §-ára is figyelemmel - a megismételt eljárás jogszerűtlensége nem állapítható meg. A kérelmező által a „nem létező adatok rendelkezésre bocsajtása” vonatkozásában felhozott kifogásokra kifejtette, hogy a korábbi nemperes eljárásban a kérelmező ezt a kifogását már felhozta, és ennek ellenére állapította meg a bíróság, hogy a kérelmezett helyes és jogszerű következtetést vont le azzal, hogy a Tpv. 61. § (1) bekezdésének azon törvényi tényállási eleme megvalósult, miszerint a valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményezte a kérelmező magatartása. Hangsúlyozta, hogy a Tpv. 61. § (1) bekezdése szerinti, a tényállás feltárásának megghiúsítására mint eredményre utaló jogalap nem mosható össze az érdemi határozatban feltárt tényállás helyességének kérdésével azért sem, mert az utóbbi esetben a határozatról peres eljárás során dönt a bíróság. Perköltség igény nem élt.

A felülvizsgálati kérelem **nem alapos.**

A bíróság a kérelmezett végzését a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knptv.) 3. §-a alapján vizsgálja felül. A Knptv. 1. § (2) bekezdése szerint az e törvényben szabályozott közigazgatási nemperes eljárásokban kizárólag okirati bizonyításnak van helye.

A Knptv. 4. §-a értelmében a közigazgatási nemperes eljárásokban a Pp. XX. fejezetének szabályai - az ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel - megfelelően irányadók.

A bíróság a kérelmezetti végzést a Ket. 109. §-a, valamint a Pp. 339/A. §-a értelmében a

meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján, a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, a tényállást a felek által csatolt nyilatkozatok, továbbá a közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

A Ket. 109. § (4) bekezdése értelmében, a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

A Pp. 339/B. §-a alapján, a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A Tpvt. 44. § (1) bekezdése alapján, a versenyfelügyeleti eljárásra - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni a Ket. 15. § (4) bekezdése, 18. §-a, 29. § (3)-(12) bekezdése, 30. § a) és b) pontja, 31. § (1) bekezdés j) pontja, 33/A. §-a, 38. §-a, 43. § (6a) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 47. §-a, 61. § (1) bekezdése, 64. §-a, 68-69/B. §-a, 70. §-a, 71. § (2) bekezdés a) pontja, 71. § (7) bekezdése, 74. § (2)-(5) bekezdése, 75. §-a, 78/A. § a) pontja, 88. §-a, 88/A. §-a, 91. §-a, 93-94/A. §-a, 109. § (2) bekezdése, 116. §-a, 127. § (1)-(5) és (7) bekezdése, 128. § (1) és (3) bekezdése, 130. §-a, 134. § b) és c) pontja, valamint 157. § (4) bekezdése kivételével.

A Ket. 61. § (4) bekezdése alapján, az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság figyelembe veszi: a) a jogellenes magatartás súlyát és a felróhatóság mértékét, b) az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, továbbá c) az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét.

A bíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy a fent kifejtetteknek megfelelően a jelen nemperes eljárás tárgyát képező versenyfelügyeleti ügyben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.Kpk.46.318/2014/7. számon már hozott döntést: a kérelmezett eljárási bírságot megállapító végzését hatályon kívül helyezte, és a kérelmezettet új eljárásra kötelezte. A 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzése indokolása (12. oldal első bekezdése) szerint, „a kérelmezett olyan jogalapra (eljárás elhúzása) alapította részben az eljárási bírság kiszabását, amely a jelen ügy körülményei alapján nem áll fenn. A közigazgatási bíróság (...) a bírság jogalapja tekintetében találta részben eredményesnek a kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét. A Tpvt. 61. § (1) bekezdésében foglalt eljárási szabálysértések súlya ugyanis különböző, a Ket. 61. § (4) bekezdés a) pontja alapján pedig a kérelmezett köteles a jogellenes magatartás súlyát és a felróhatóság mértékét is figyelembe venni az eljárási bírság kiszabása összecszerűségének meghatározásakor. A kérelmezett jogszerűen vette figyelembe a bírságösszeg meghatározásakor a kérelmező romló pénzügyi helyzetét, azt, hogy a pontatlan adatszolgáltatás az eljárás szempontjából kiemelkedő súlyú adatokra nézve valósult meg, ugyanakkor mivel a kérelmezett az eljárás tényleges elhúzását is a kérelmezőnek - tévesen - felrótta, a kérelmezettnek újra kell értékelnie a bírság összecszerűsége tekintetében ennek a jogalapnak a hiányát, illetve ehhez kapcsolódóan a kérelmező e vonatkozású felróhatóságának hiányát, és az eljárási bírság összegét ennek megfelelően kell megállapítani a törvény által meghatározott maximum és minimum érték között, a támadott végzésben foglalt bírságösszeghez képest alacsonyabb mértékben, a végül kialakított bírságösszeg tekintetében okszerű indokolást adva(...) a kérelmezettnek a megismételt eljárásban a bírságkiszabás körében új mérlegelést kell

végeznie.”

Ebből következően és figyelemmel a fent írtakra, a kérelmezett a megismételt eljárás során az eljárási bírság jogalapját kizárólag a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerinti bírságtényállás arra a fordulatára helyezhette, hogy a kérelmező az eljárás során olyan magatartást tanúsított, amely a valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményezte. és a Ket. 61. § (4) bekezdés a)-c) pontjai szerinti mérlegelési szempontok figyelembe vételével kellett új mérlegelést végeznie, és megállapítania az eljárási bírság összegét a hatályon kívül helyezett végzésben foglalt bírságösszeghez képest alacsonyabb mértékben. A bíróságnak pedig a jelen nemperes eljárásban kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy az előbbi kötelezettségeinek a kérelmezett a megismételt eljárásban eleget tett-e, a mérlegelést jogszerűen és okszerűen elvégezte-e, és a jogszerű mérlegelés alapján állapította-e meg az eljárási bírság összegét a hatályon kívül helyezett végzésben kiszabott bírságösszeghez képest alacsonyabb összegben.

Az új eljárásra kötelezés esetén vizsgálendő kérdésekkel, illetve a megismételt eljárásban hozott döntés felülvizsgálatával kapcsolatban a Kúria a Kfv.V.35.578/2014/10. számú ítéletében rámutatott arra, hogy a „hatóságot a Ket. 109. § (4) bekezdése értelmében (...) köti a közigazgatási ügyben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása, a megismételt eljárásban és a döntéshozatal során kizárólag ennek megfelelően járhat el. A megismételt közigazgatási eljárás eredményeként hozott határozat kapcsán pedig a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az megfelel-e vagy sem az ezt elrendelő ítéletbe foglalt iránymutatásnak (KGD2014.138.). A Ket. 109. § (4) bekezdésének sérelmével meghozott új döntés a Ket. 121. § (1) bekezdés f) pontja értelmében semmis, ezért a megismételt közigazgatási hatósági eljárás eredményeként hozott új közigazgatási döntésekkel szemben kezdeményezett bírósági felülvizsgálat során a bíróságnak hivatalból is vizsgálnia kell a Ket. 109. §(4) bekezdésének érvényesülését. A felperes(ek) keresete is csak a korábbi - új eljárásra kötelezést kimondó - ítéletben foglaltak teljesítésével összefüggésben releváns. A bíróság által elrendelt új eljárás eredményeként hozott határozatot támadó perben tehát a korábbi közigazgatási határozattal szemben újabb jogszerűségi kifogások nem hozhatók fel (KGD2010.64., BH2009.31., KGD2013.194.). A megismételt közigazgatási eljárásban az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásának megfelelő eljárást jogszerűnek kell tekinteni (KGD2010.166.)”. Az előbbi iránymutatások nyilvánvalóan a bírósági nemperes eljárásra is irányadóak, különös tekintettel a Knptv. 4. §-ában foglaltakra. Ezen az sem változtat, hogy a nemperes eljárást lezáró végzés ítélt dolgot nem eredményez.

Mindezt figyelembe véve a bíróság a jelen nemperes eljárás során nem vizsgálta a kérelmezőnek egyrészt azokat az érveit, amelyek vonatkozásában a bíróság a 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzésében már állást foglalt, másrészt azokat, amelyek túlmutatnak azokon a vizsgálódási szempontokon, amelyek a bíróság számára a fentiek szerint a jelen - a megismételt közigazgatási eljárást követő - bírósági nemperes eljárásban követendőek.

A bíróság a kérelmező és a kérelmezett által előadottak, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján - a 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzés indokolásában foglaltakkal összhangban, az abban foglaltakat meg nem ismételve, de azokhoz csatlakozva -, az alábbiakat állapította meg.

A jelen felülvizsgálattal támadott végzés tényállása nem jogszabálysértően azonos a kérelmezett korábbi végzésének tényállásával. A bíróság ugyanis nem utasította a kérelmezett a tényállás ismételt tisztázására, hanem csak azt írta elő a számára, hogy kizárólag azt vegye figyelembe,

miszerint a megállapított tényállásból csupán az következik, hogy a kérelmező a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerinti, a valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményező magatartást tanúsított. A 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzés ezen előírásának pedig a kérelmezett eleget tett, hiszen a kiszabott - a korábbi összeghez képest 1/3 összeggel mérsékelt - alacsonyabb összegű eljárási bírság jogalapját kizárólag a kérelmező valós tényállás feltárásának megghiúsítását eredményező magatartására alapította. A Ket. 61. § (4) bekezdés a) pontja szerinti, a jogellenes magatartás súlya és a felróhatóság mértéke körében tett megállapításokat és az elvégzett mérlegelést a kérelmezett a támadott végzésének IV. 3. 48. pontja tartalmazza, miszerint a kérelmező a tényállás tisztázása szempontjából kiemelt fontosságú és más forrásból nem pótolható adatok tekintetében tanúsított eljárási bírság kiszabására okot adó magatartást, erre tekintettel a kérelmezett a kérelmező adatszolgáltatási kötelezettségével összefüggésben fennálló jogellenes magatartását súlyos fokúnak tekintette, ugyanakkor figyelembe vette, hogy az eljárás elhúzásának eredménye nem állapítható meg. A közepesen súlyos mértékű felróhatóságot a kérelmezett azzal indokolta, hogy a kérelmező határidő hosszabbítás ellenére és újból közölt adatkérő végzést követően sem szolgáltatott pontos forgalmi adatokat (Vj/29-641/2011. számú végzés IV. 3.49. pont). A IV. 50-51. pontok számszerűen - a kérelmező 2013. és 2014. évre vonatkozó beszámolóai alapján - megállapította, hogy a kérelmező pénzügyi helyzete a 2013-as évhez képest 2014-ben javult, azonban továbbra is negatív a mérleg szerinti eredménye, azaz nem minősíthető kiemelten nyereséges vállalkozásnak, amely tényt a kérelmezett a kérelmező vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai körében a kérelmező javára vett figyelembe. A támadott végzése IV.3.45. pontjában hivatkozott a kérelmezett arra, hogy az eljárási bírság összegének meghatározása során a Ket. 61. § (4) bekezdés a)-b) pontjaiban foglaltakat vette figyelembe, a Ket. 61. § (3) bekezdésében és a Ket. 61. § (4) bekezdés c) pontjában foglaltak alkalmazására nem került sor.

Ez tehát azt jelenti, hogy a kérelmezett az új eljárásra kötelező végzésben foglaltaknak eleget tett, és annak megfelelően járt el. Vagyis a kérelmezett - a kérelmező állításával ellentétben - az új, eljárási bírságot megállapító végzésével nem sértette meg a fenti jogszabályi rendelkezéseket, és nem sértette meg a hatályon kívül helyező bírósági végzésben foglalt, fent hivatkozott rendelkezéseket sem. A támadott végzés a Pp. 339/B. §-a értelmében is jogszerű.

A bíróság rámutat arra is, hogy a kérelmező felülvizsgálati kérelmében egyáltalán nem hivatkozott arra, miszerint a kérelmezett a megismételt eljárása során nem tett volna eleget a hatályon kívül helyező bírósági végzés előírásainak.

A közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti nemperes eljárásban - a Knptv.-ből következően - nincs helye tárgyalásnak, hanem a bíróság elsősorban okirati bizonyítást folytat le, illetve kivételesen személyes meghallgatást tart. Esetünkben azonban a tényállás egyértelmű és tisztázott volt, ezért a bíróság nem tartott meghallgatást.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a kérelmezett az ügyben megalapozott és jogszerű döntést hozott, jogszerű mérlegelést végzett, az idézett jogszabályoknak megfelelően hozta meg a felülvizsgált végzését, azt megfelelően megindokolta, így a bíróságnak a közigazgatási hatóság végzésében foglaltak felülmérlegelésére sem indoka, sem jogszabályi lehetősége nem volt, ezért a felülvizsgálati kérelmet elutasította.

A bíróság az eljárási illeték megfizetéséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 37. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdés r) pontja alapján rendelkezett, illetve

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
34.Kpk.46.502/2015/15.

mértékét az Itv. 43. § (7) bekezdése alapján állapította meg. Az eljárási költségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul, ennek összegét a bíróság a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint állapította meg, figyelemmel kérelmezett nyilatkozatára, valamint az általa kifejtett munkára.

A végzés ellen a Knptv. 3. § (4) bekezdése alapján további jogorvoslatnak helye nincs.

Budapest, 2016. március 7. napján

dr. Ferenczy Katalin s. k.
bírósági titkár